

Este

“Hristos în voi, nădejdea slavei”

o învățătură hindusă ?

Răspuns la articolul unui autor necunoscut,
intitulat
“*Calea yoga și Păcatul cetății*”

Gili Cârstea

De câțva timp a fost oferit corpului pastoral din țara noastră un material care analizează cartea *Păcatul cetății* și trage concluzia că solia ei este de inspirație yoga, anunțând erezia mortală care va confrunta biserica la sfârșitul timpului, teribila *Omega*.

Apariția acestui articol confirmă două premize prezentate în prefața cărții pe care am scris-o: 1) că va fi o provocare la studiu, la dezbateri și 2) confirmă bănuiala mea că nu vom recunoaște revărsarea autentică a Duhului Sfânt în ploaia târzie, calea și modul ei de manifestare.

Nu mi-am imaginat niciodată că părerea mea este infailibilă (nici chiar Ellen White nu a pretins vreodată așa ceva); am limitările mele. Am știut că vor fi mulți care nu văd lucrurile la fel și că ne vom apropia de adevăr doar din studiu personal și dezbateri deschise. Dar autorul (autorii?) acestui articol nu are curajul să semneze. Dacă ar fi doar o simplă scrisoare de denunț aș înțelege anonimul, dar aici este vorba de lucruri mult prea serioase ca să ne ascundem în întuneric. Singura circumstanță atenuantă pe care o putem acorda “tainicului” nostru scriitor este că s-ar putea să fie victima “sindromului postilegalist,” așa cum bine zicea autorul unui articol din *Curierul Adventist*.

Înainte de a răspunde unor subiecte specifice pe care le abordează articolul *Calea yoga și Păcatul cetății*, aș dori să fac unele considerații generale.

Autorul recunoaște de la început că a fost preocupat de “cunoașterea aprofundată a filozofiei orientale” (pag. 1), lucru deplin confirmat de cele prezentate în articol. Nu este clar dacă autorul a studiat la fel de aprofundat *Biblia* și *Spiritul Profetic*. Argumentele din aceste două surse lipsesc cu desăvârșire. Și mai spectaculoasă este sugestia că pentru a deosebi adevărul de eroare trebuie să “pătrundem în conținutul esențial al filozofiei yoga,” că trebuie să ne procurăm ultimele apariții în domeniu și să le citim “cu foarte mare atenție.” Iată ce spune

Spiritul Profeției: „Nu investiți nici o părțică de interes în teoriile spiritualiste. Satan așteaptă să ia în stăpânire pe toți cei care se lasă amăgiți de hipnotismul lui. ***El începe să-și exercite puterea asupra lor imediat ce ei încep să-i cerceteze teoriile***” (*Letter 123, 1904; Mind, Character and Personality, 718*).

Părerea mea este că ar fi timpul să punem mâna pe *Biblie* și pe *Spiritul Profetic*, să le citim cu foarte mare atenție și să pătrundem în conținutul esențial al noului legământ.

Și acum câteva răspunsuri la problemele ridicate în acest articol:

“Cartea Păcatul cetății vine în întâmpinarea celor ce se frământă de multă vreme în lupta de a scăpa de boala necruțătoare a păcatului și promite o nouă rețetă, o nouă lumină care se pretinde a fi sigură” (pag.1, par.3)

Nimeni nu poate promite “o nouă rețetă,” deoarece singura rețetă este ***legământul cel veșnic***, în care Domnul va scrie legile Sale în mintea copiilor Săi. Dar pentru cei care nu au auzit niciodată de această cale, teama este de înțeleș. Dacă eu aș fi cel care pretinde că această lumină este singură, nu ar avea nici o valoare. Biblia este testul final al oricărei “rețete,” deoarece în ea descoperim pe Cel ce este “Calea.”

“Limbajul omenesc este limitat și ușor interpretabil și totuși, printre rânduri se conturează o concepție subtil inspirată...” (pag.1, par.4)

Este trist că autorul a citit cartea printre rânduri, dar nu a citit rândurile. Ar fi descoperit acolo rânduri stupefiante, în care prorocii au vorbit de veacuri despre intenția lui Dumnezeu de a locui în inimile oamenilor, și că aceasta va fi singura soluție pentru repararea templului interior al sufletului. “Concepția” subtil inspirată, despre care vorbește autorul, s-ar putea să se regăsească în Yoga, dar asta nu o face mai puțin concepție, sau nebiblică. Uităm că cel ce a inspirat “Calea Yoga” este mai înțelept ca Daniel și că nici o taină nu este ascunsă de el (Ez. 28,3), deoarece odată el “sigila desăvârșirea,” plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe (28,12 KJV). Ca să amăgească rămășița el trebuie să vândă mult adevăr biblic cu foarte puțină eroare. Dacă ar fi citit Biblia, prietenul nostru ar fi descoperit că această “concepție” este solid susținută în toate cele 66.

După ce prezintă unele credințe hinduiste, susținute de citate (aș fi așteptat să facă așa pe parcursul întregului articol), autorul continuă:

“Dacă după ce am ajuns la o aprofundare suficientă a esenței învățăturilor Yoga, începem să purificăm aceste concepții de cele mai izbitoare dogme contrare creștinismului și păstrăm o singură idee: Spiritul Suprem prezent în ființa noastră într-o unitate perfectă, și căutăm apoi o structură teologică pe care să reconstruim întreaga teorie, ajungem la “Păcatul cetății” (pag. 2, par. 7).

“Dacă, după ce am ajuns la o aprofundare suficientă a esenței învățăturilor catolice, începem să purificăm aceste concepții de cele mai izbitoare dogme contrare adevărului biblic și păstrăm o singură idee: Isus Hristos este Mântuitorul lumii, și căutăm apoi o structură teologică pe care să reconstruim întreaga teorie, ajungem la

Biblie.” Acest sistem de gândire ne face să renunțăm la cele mai clare adevăruri ale Scripturii, doar pentru că ele sunt folosite (bine sau rău) de o oarecare filozofie păgână.

“Astfel, renunțăm la concepția karmică, dar preluăm ideea purificării totale”(pag. 3 par, 1).

Ideea purificării totale nu trebuie “preluată” de nicăieri, căci este prezentă peste tot în Biblie:

- “Și deodată va intra în templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului, pe care-L doriți... El va șede, va topi și va curăți argintul; va curăți pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, și vor aduce Domnului daruri neprihănite” (Mal. 3,1-3).
- “De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna” (Isaia 1,18). (*Aici nu spune “aproape ca zăpada,” sau “aproape ca lâna”*).
- “Vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștrii... Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele... Vă voi curăți de toate necurățiile voastre”(Ez. 36, 25-29). (*Tot așa, nu se spune “aproape de toți idolii”*).
- “Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriți” (Dan. 12,10).
- “...ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără sbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Ef. 5,27).
- “Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Apoc. 14,5).

Acestea sunt doar câteva dintre versetele care vorbesc despre o “purificare totală” pe care autorul nu a găsit-o în Biblie, dar o găsește în Yoga. Dacă Isus Hristos poate mântui *deplin din păcat*, atunci El este Mântuitorul nostru! Dacă nu poate, atunci trebuie să ne căutăm alt mântuitor. Se pare că autorul nostru acceptă o purificare, dar nu totală.

“...renunțăm la concepția panteistă, dar preluăm ideea existenței lui Dumnezeu omniprezent în noi” (Idem).

Autorul propune că am preluat această idee din panteism, din yoga, deși eu am preluat-o direct din Biblie:

- “Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1Cor. 3,16).
- “Voi nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Rom. 8,9-11).
- “Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu?” (1 Cor. 6,19).
- “Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: “ Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor” (2 Cor. 6,16).

- "...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine" (Gal. 2,20).
- "...să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul din lăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință... ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu" (Ef. 3,16-19).

Ar trebui sute de pagini ca să cităm toate referirile *Spiritului Profeției* la locuirea lui Dumnezeu în templul sufletului.

"Nu ne mai rămâne decât să mai apară o carte despre Rugăciune și Meditație" (Idem).

Să-l informăm pe autorul nostru că a apărut o carte despre rugăciune și meditație (Kris Coffin Stevenson, *ABC-ul rugăciunii necurmăte*, Casa de Editură

Viață și Sănătate, 1995, în traducerea lui Ion Buciuman), care a fost folosită de biserica noastră ca material de studiu pentru Săptămâna de Rugăciune a Tineretului. Aștept o critică virulentă la această carte din partea celor care au aprofundat filozofia orientală. De ani de zile apar cărți de meditație (devoționalele) în această biserică, dar autorul nu știe de ele. Poate din cauză că acestea nu apar "pe piață," unica sursă de literatură bună pentru unii.

"Păcatul cetății a fost acela că nu a recunoscut prezența divină în interiorul ei" (pag. 3, par.4).

Cuvântul "recunoscut" nu apare în cartea mea nici ca termen, nici ca idee. Autorul îl introduce aici ca să mă plaseze în New Age. Prezența divină nu poate fi

"recunoscută," deoarece ea nu există în om. Din cauza păcatului, Adam a născut copii ca el, lipsiți de Duhul Sfânt. Toți oamenii se nasc "în Adam" (în păcat) și nu "în Hristos" (vezi Rom. 5,12-19; 1Cor. 15,21.22). Aici se află eroarea yoga care, dacă putem crede explicația autorului, pretinde că "în fiecare om se găsește, în stare pură, o particică, o rază divină de aceeași natură cu Spiritul Universal, sau Dumnezeu" (pag. 1, par.8). În contextul tainei nelegiuirii, ei au dreptate, căci "cel ce locuiește în fii neascultării" pretinde că este dumnezeu (Ez. 28,2.9), dumnezeul "acestui veac."

Dar Biblia nu învață nicăieri că Dumnezeu locuiește în fiecare om, ci doar în cei care acceptă jerfa ispășitoare a Domnului Hristos și venirea Mângâietorului care va locui "în voi" (Ioan 14, 15-23), și sunt născuți din nou, "nu dintr-o sămânță care poate putrezi." Față de locuitorii pământului, Domnul se află la ușa inimii, bătând. Păcatul cetății nu a fost acela că nu a "recunoscut" ceva ce nu există în interiorul ei, ci acela că nu a vrut să accepte acea prezență în interiorul ei. Opoziție care continuă și astăzi.

"La început, Dumnezeu și omul erau una. În ce sens? În gândire, voință, acțiune sau natură, esență?" (pag. 3, par.6)

În toate. "Scopul lui Dumnezeu a fost din veacuri veșnice ca fiecare ființă, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care să locuiască Creatorul" (DA 161). În sute de locuri

Ellen White spune că prezența Duhului Sfânt în inima omului îl face pe acesta părtaş

de **natură** divină. Dânsa nu spune „părtaş de gândirea, voința sau acțiunea” divină, ci de natură.

Autorul a citit nu numai printre rânduri, ci și printre capitole, căci altfel ar fi văzut un capitol întreg în care Ellen White vorbește despre părțasia cu **natura divină**, și că cele două naturi, umană și divină, trebuie să se unească. Dacă Ellen White este panteistă, atunci este timpul să afle toată biserica. Poporului nostru i s-ar face un serviciu imens dacă s-ar publica poziția ei în legătură cu unirea dintre cele două naturi. Am găsit peste cinci sute de pasaje în care dânsa vorbește despre acest subiect. Afirmatia „Nunta reprezintă unirea dintre uman și divin” nu îmi aparține; nu am făcut decât să o redau așa cum am găsit-o în *Parabolele Domnului Hristos*.

“Această locuire îi făcea pe locuitorii cerului frați, părtași de natura lui Dumnezeu, Tatăl tuturor, asigura accesul instantaneu la informație.’ Cum adică, instantaneu?... știm că informația se obține prin intermediul rațiunii create de Dumnezeu, nu instantaneu. Să fie vorba de iluminare?” (pag. 3, par.7)

Nu, nu de iluminare, ci de prezența Duhului Sfânt. N-am citit nicăieri în Biblie că apostolii, în timp ce traversau marea Galileii cu barca, repetau cu zel verbele din elamită, greacă sau partă. Și totuși, la ziua cincizecimii au vorbit fluent aceste limbi. N-am citit nicăieri că Moiese ar fi luat cursuri de hidrologie în

pustie, dar apele s-au despărțit la gestul lui. Bănuiesc că nici Samson nu a făcut culturism în copilărie, și totuși templul lui Dagon a căzut. O reevaluare a capitolului 11 din Evrei ne-ar ajuta mai mult decât toate cărțile yoga de pe piață. Autorul vrea să ne facă să credem că îngerii urmează cursuri universitare pentru a avea acces la informație, astăzi, când bieți oameni construiesc supermagistrale informaționale prin care poți avea acces la suma cunoștințelor umane de la un simplu terminal din sufragerie.

“Dar care este baza biblică a acestei trihotomii?” (pag.3, par.8)

Doctrina sanctuarului. “Dumnezeu voia ca templul din Ierusalim să fie o dovadă continuă despre soarta aleasă, pusă în fața fiecărui *suflet*. Dar **iudeii nu au**

înțeles ce însemnătate avea clădirea aceea la care priveau cu atâta mândrie. Ei nu s-au consacrat pentru a fi **temple sfinte** ale Duhului Sfânt” (DA 161).

“Prin Hristos urma să se împlinescă scopul pentru care cortul întâlnirii era un simbol - acea clădire măreață, cu pereții de aur în care se reflectau nuanțele curcubeului, cu perdelele decorate cu heruvimi, mirosul de tămâie care pătrundea peste tot, preoții înbrăcați în alb strălucitor, iar în taina adâncă a locului prea sfânt, deasupra chivotului mărturiei, între heruvimii plecați în adorare, slava Sfintei Sfintelor. În toate acestea Dumnezeu dorea ca poporul Său să vadă **scopul Său pentru sufletul omenesc**. Despre același scop a vorbit mult mai târziu apostolul Pavel, referindu-se la Duhul Sfânt: ‘Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă întinează cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va distruge Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, iar acel templu sunteți voi’ - 1Cor. 3,16.17 KJV - (ED. 36.37).

"Prin natura Sa, Isus a constituit reprezentarea unității totale, fuziunii dintre divin și uman. Dar dacă spunem că această unitate este posibilă în acest sens în fiecare ființă umană, atunci noi putem deveni hristoși - idee pur hindusă" (pag.3,par.9)

Să-mi permită autorul să mai prezint câteva idei "pur hinduse," chiar dacă el nu dorește să devină hristos:

• **MH 180:** Hristos a venit să ne facă **părtași de natură divină** și viața Lui declară că omenescul unit cu divinul nu comite păcat.

- **TM 47:** Dumnezeu se oferă să **unească divinitatea** Sa cu omenescul nostru și când supunem permanent și deplin voința noastră naturii divine, păcatul este aruncat afară, iar desăvârșirea creștină în Hristos este atinsă. Nu putem estima la justa valoare importanța **unirii** dintre divinitate și umanitate.
- **ISM 408:** Dacă El nu avea natura omului, atunci nu putea fi exemplul nostru. Dacă nu era părtaș al naturii noastre, atunci nu putea fi ispitit ca și omul. Dacă pentru El nu era posibil să cedeze ispitei, atunci nu putea fi ajutorul nostru. A fost o realitate solemnă faptul că Hristos a venit să poarte luptele omului, în locul omului. Ispitirea și biruința Lui ne arată că *omenescul trebuie să copieze modelul:* omul trebuie să devină **părtaș de natură divină**.
- **YI 30 martie 1893:** Istoria zilnică a vieții pământești a lui Isus este raportul exact al împlinirii scopurilor lui Dumnezeu pentru om. Viața și caracterul Său erau o descoperire sau o reprezentare a desăvârșirii de caracter la care poate ajunge omul devenind **părtaș de natură divină**, biruind lumea prin conflict zilnic. Isus a luat natură omenească pentru ca să poată lucra cu natura omenească, și să-l aducă pe omul căzut peste prăpastia pe care fărâdelegea a produs-o între Dumnezeu și creaturile Sale.
- **YI 30 iunie 1892:** În Hristos Divinul și umanul erau unite, și singura cale prin care omul poate fi biruitor este în a deveni părtaș de natură divină... Divinul și umanul sunt **unite** în cel care are spiritul lui Hristos.
- **YI 18 oct. 1894:** Hristos este **standardul final de caracter pe care îl poate atinge oricine devenind părtaș de natură divină**.
- **YI 2 sept. 1900:** *Răscumpărarea neamului omenesc a fost plănuită cu scopul ca omul să poată deveni părtaș de natură divină.*
- **YI 15 feb. 1900:** El nu putea să-l facă pe om **părtaș de natură divină** decât dacă singurul Său Fiu, egal cu Tatăl, se cobora până la natura umană, spre a ajunge pe om acolo unde era acesta.
- **SPTED 220:** Domnul Dumnezeu a coborât în lumea noastră îmbrăcat cu hainele omenirii, ca să poată rezolva *în propia Sa viață* misterioasa controversă dintre Hristos și Satana... Toată această istorie spune omului, 'Eu, Înlocuitorul și Garantul tău, am luat natura ta asupra mea, ca să-ți arăt că fiecare fiu și fică a lui Adam are privilegiul să devină **părtaș de natură divină**, și prin Isus Hristos să aibă parte de nemurire.'
- **Paulson Collection 316:** El, Prințul oștirii cerești, S-a umilit pe Sine. El a luat asupra Sa natura umană și S-a așezat în fruntea omenirii ca să învețe pe *omul căzut* cum să devină **părtaș de natură divină**.

- **The Home Missionary 1 dec. 1894:** El a luat natura umană... El a unit divinul cu omenescul, *pentruca omenescul să poată deveni părtaș de natură divină*, iar oamenii să devină împreună lucrători cu Dumnezeu.
- **GCB 333, 25 feb. 1895:** Unirea divinului cu umanul este unul **dintre cele mai misterioase și cele mai prețioase adevăruri ale planului de mântuire**. Despre aceasta vorbește Pavel când spune: “Fără îndoială, mare este taina evlaviei: Dumnezeu descoperit în trup” (1 Tim. 3,16). Deși este imposibil pentru mințile limitate să pătrundă acest mare adevăr, sau să înțelegem semnificația lui, putem totuși învăța din el lecții de însemnătate vitală în lupta împotriva ispitei. Hristos a venit în lumea noastră spre a aduce putere omenirii, să-l facă **pe om** părtaș de natură divină.
- **DA 311:** El a luat **natura noastră** și a biruit, ca noi, luând **natura Lui**, să putem birui.

“Când sora White afirmă că templul din Vechiul Testament avea să fie o învățătură intuitivă, nu un simbol, deci o analogie care ne ajută să înțelegem relația noastră cu Dumnezeu și nu un simbol” (pag. 4, par.1)

Sora White spune “un simbol”:

“Prin Hristos urma să se împlinească scopul pentru care cortul întâlnirii era **un simbol** - acea clădire măreață, cu pereții de aur în care se reflectau nuanțele curcubeului, cu perdelele decorate cu

heruvimi, mirosul de tămâie care pătrundea peste tot, preoții îmbrăcați în alb strălucitor, iar în taina adâncă a locului prea sfânt, deasupra chivotului mărturiei, între heruvimii plecați în adorare, slava Sfintei Sfintelor. În toate acestea Dumnezeu dorea ca poporul Său să vadă **scopul Său pentru sufletul omenesc**. Despre același scop a vorbit mult mai târziu apostolul Pavel, referindu-se la Duhul Sfânt: ‘Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă întinează cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va distruge Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, iar acel templu sunteți voi’ - 1Cor. 3,16.17 KJV- (ED. 36.37). Iar în Hristos Lumina Lumii, sora White spune “object lesson,” adică pildă.

“Exprimarea este prea directă și ideile ulterioare confirmă că aici este o idee pur hindusă” (pag.4, par.2)

Gal. 6,15: “Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o **făptură nouă**.” 2 Cor. 5,17: “Căci dacă este cineva în

Hristos, este o **făptură nouă**.” Cele peste trei sute de pasaje în care Ellen White vorbește mai mult decât direct despre părtășia de natură divină o face ținta acestei acuzații de hinduism. Puțin mai înainte autorul mă acuza că vorbesc “printre rânduri,” iar acum mă acuză că mă exprim prea direct.

Shivananda nu avea nevoie să citească *Păcatul Cetății*, căci găsea expresia “sala memoriei” în renumita Ellen White. Păcat că nici el, nici autorul, nu au citit pe această scriitoare inspirată.

"Probabil că dacă Shivananda ar fi citit cartea "Păcatul Cetății," ar fi preluat modelul "Sala memoriei" pentru a-și ilustra teoria prezentată prin "uzina mentală." Sau autorul cărții a citit pe Shivananda și având în minte ideea "uzina mentală" în descrierea sa a "scăpat" expresia "sala mașinilor" (pag. 130) care nu apare nici unde în carte decât aici (în loc de "sala memoriei").

Nu, nu l-am citit pe Shivananda, și nici alt autor New Age. Am folosit expresia "sala mașinilor" pentru suflet deoarece aici este sediul tuturor facultăților intelectuale care produc acțiunile ce ne caracterizează, tot așa cum sala mașinilor de pe o navă este la originea tuturor mișcărilor ei. Nu aveam cum să „scap” această expresie deoarece niciodată nu am deschis vreo carte New

Age și nici pe acest Shivananda, pe care autorul articolului pare să-l fi studiat sârguincios.

"În ambele structuri prezența divinului în om este o categorie aparte, parapsihologică" (pag. 5, par.1)

Dicționarele spun că parapsihologia este știința care se ocupă de fenomenele paranormale, metapsihice. Iar metapsihologia este știința care se ocupă

de interpretarea teoretică generalizată a proceselor psihice. Nu știu cum propune yoga această prezență, dar știu cum o propune Pavel: o Prezență aparte, care locuiește în noi. Iar această prezență va rămâne veșnic în noi, căci acesta a fost planul cel veșnic al lui Dumnezeu (DA 161).

"Astfel, el devine prezent prin intermediul gândirii ordonate, active și inspirate de Cuvântul Scripturi" (pag. 5, par.3)

În aceste câteva paragrafe avem o declarație de poziție a stării laodiceene în care ne aflăm: gândurile și imaginația noastră iau locul lui Dumnezeu (mai grav, îl reprezintă pe Dumnezeu), lucru care ne

face să declarăm că suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic. Goliciunea care caracterizează Laodiceea este de natură *interioară*, în virtutea faptului că Isus se află afară și cere încă să fie lăsat înăuntru. Dar autorul nostru laodicean privește prin vizorul deformat al New Age și spune: "Tu ești o prezență "aparte," "parapsihologică," nu te mai chinui să intri." După opinia unui prieten al meu, "ticălos" înseamnă "un om capabil de orice." Iar eu aș specifica, "un om capabil să-L țină pe Isus la ușa templului inimii tocmai în timpul ispășirii finale, ștergerii păcatelor și marii strigări." Mare este orbirea în care ne găsim!

"Cuvântul taină apare destul de des în cuprinsul cărții. Să fie aceasta o intenție de a ne plasa în domeniul mistic?" (pag.5, par.4)

Dacă autorul nostru își va lua timp să studieze "aprofundat" *Biblia* și *Spiritul Profetic*, va descoperi că suntem de mult "plasați" în domeniul mistic, dacă aici se

ajunge prin folosirea acestui cuvânt. În Noul Testament apare de 22 de ori, iar în *Spiritul Profeției* de 675 de ori. Cam des, nu? Să fie aceasta o intenție de a ne plasa în domeniul mistic? Mă îndoiesc.

"Iar în final ne spune: "Nunta este unirea dintre divin și uman" (pag.5, par5). "Între cine are loc nunta?" (pag.6 par.1)

Între divin și uman. Autorul chiar nu a văzut că această afirmație formidabilă este un citat din *Parabole? Tot Spiritul Profetic* spune și lucrul următor:

"Oamenii pot cunoaște adevărul doar fiind ei înșiși părtași de natură divină" (2SM 368).

"Una dintre cele mai fascinante idei ale New Age-ului se bazează pe conceptul "minții colective" (pag.6, par.2)

Se poate. Dar aceasta nu este o idee biblică. Cea mai fascinantă idee a Bibliei este conceptul "trupului colectiv" al lui Hristos, din care noi suntem membrele. Cu o anumită ocazie, Domnul Isus

Hristos a folosit un limbaj care L-a făcut să piardă cea mai mare parte a urmașilor Lui, oameni care avuseseră experiențe uimitoare în lucrarea de evanghelizare de la care tocmai se întorseseră. El spunea: "Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el" (Ioan 6,56). Ce îi făcea oare pe ucenici să spună că "vorbirea aceasta este prea de tot"? Rămânerea la sensul literal al expresiei. Dar Domnul se referea la venirea Duhului Sfânt în ploaia timpurie, pe care profeții o tot anunțau. Vorbind lui Nicodem despre nașterea din nou, Isus spunea: "Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh, este duh" (Ioan 3,6). Dar Nicodem spunea că așa ceva nu se poate; ce este născut din carne va rămâne până la moarte carne. El nu credea că ce este carne se mai poate naște din Duh. Tot așa este și în cazul naturii colective a trupului lui Hristos. Nu acceptăm acest adevăr doar pentru că este străin ordinii naturale a lumii noastre.

"Aceste idei sunt la ele acasă în Yoga. Ele prezintă o deplasare a frumoaselor idealuri creștine în sfera paranormalului și sugerează posibilitatea unor experiențe parapsihologice în cadrul atât de pașnic al credinței biblice" (pag.6.

Este adevărat. Din autentica credință a Bibliei nu au mai rămas decât niște "idealuri frumoase." Credința care în secolele trecute a întors lumea pe dos, care a zguduit din temelii împărăția acestei lumi, nu mai este astăzi decât "idealuri frumoase," evlavie fără putere;

Dumnezeu în biserici, dar nu în inimii; în cărți, dar nu în minte.

Cadrul "pașnic" al credinței biblice? Poate, când Isus stă afară și bate la ușă. Vă mai amintiți de Floyd Bresee? "Nu vă rugați niciodată pentru ploaie dacă nu sunteți dispus să fiți prins de furtună." Și "Niciodată să nu ne mai mândrim că facem parte dintr-o biserică care are adevărul, dar nu are puterea." Ori de câte ori oamenii s-au dat laoparte din cale și au lăsat Duhul Sfânt să lucreze, a urmat războiul, persecuția și martirajul. Autorul nostru vorbește de un cadru "pașnic" al credinței creștine deoarece nu știe nimic despre fiara care se ascunde în noi și de lupta disperată, "până la sânge," cu păcatul; nu știe nimic despre marea controversă care se dă în fiecare inimă între Hristos și Satana, și nu știe că adevărul împotriva căruia se luptă va face ca pământul să fie luminat de slava lui Dumnezeu.

Când ne vom hotărî cu adevărat să o luăm în serios, "pașnica" credință a Bibliei ne va arunca într-o asemenea strâmtorare, încât se va părea că vom semna cu moartea încăpățânarea de a crede că suntem "plini de toată plinătatea lui Dumnezeu." Iar ceea ce va întărâta gloata împotriva noastră va fi acuzația că suntem "paranormali" și punem în pericol siguranța acestei lumi normale.

Deoarece întrebările din segmentul "Unde este sanctuarul?" (pag. 7) vor face obiectul unui studiu mai detaliat, voi renunța să le tratez acum. Aș dori să răspund unei întrebări pe care autorul a pus-o în primul manuscris al articolului său, deoarece aceasta a ajuns în mâna unor persoane:

"Poate muri cineva care are Șekina în el? (pag. 8,)

Da, poate. "Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre

muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi" (Rom. 8,11).

Ajungem acum la concluziile articolului:

"Orice lumină nouă trebuie să fie edificatoare, să umple un gol, să elibereze, să aducă noi și noi implicații. Ea nu ridică întrebări și nu crează confuzii, ci aduce răspunsuri" (pag.9,

Acest mod de gândire L-a răstignit pe Mesia. Iudeii credeau că atunci când va veni Lumina Lumii, cea mai mare și mai nouă lumină, le va aduce pace, va "edifica" națiunea și va întări sistemul lor religios. Dar El a adus sabia, nu pacea. El

producea "dezbinare" în norod, și a fost prezentat în fața lui Pilat, ambasadorul neamurilor, ca un "făcător de rele" (Ioan 18,30).

De atunci și până astăzi, orice rază de lumină trimisă omenirii a avut de înfruntat o opoziție violentă și totală:

"Opoziția este partea tuturor acelora pe care îi folosește Dumnezeu spre a prezenta adevăruri speciale pentru timpul lor... Astăzi există aceeași dispoziție de a accepta teoriile și tradițiile oamenilor în locul Cuvântului lui Dumnezeu ca și în secolele trecute. Cei care prezintă adevărul pentru acest timp nu trebuie să se aștepte să fie primiți mai bine decât reformatorii din trecut. Marea controversă dintre adevăr și eroare, dintre Hristos și Satana, va crește în intensitate până la încheierea istoriei acestei lumi... Formele opoziției față de adevăr se pot schimba, vrăjmășia ar putea fi mai puțin vizibilă, deoarece este mai subtilă; dar același antagonism există încă și se va manifesta până la sfârșitul timpului" (GC 143,144).

Citiți viața reformatorilor. De la Abel și până la sfârșit, pe planeta asta lumina nouă a fost și va fi întâmpinată cu sabia. Ellen White spune că în 1888 Dumnezeu a trimis poporului Său o "foarte prețioasă solie" prin frații Waggoner și Jones. Dar ea a ridicat atâtea întrebări și a creat atâtea confuzii încât astăzi, la peste o sută de ani, dezbaterile și conflictele declanșate de ea sunt atât de violente încât riscă să sfâșie biserica.

Revărsarea Duhului Sfânt în ploaia târzie va ridica *cele mai multe întrebări* și va crea *confuzii fundamentale*, care vor tăia în două planeta Pământ. De ce? Deoarece „Domnul va proceda în această ultimă lucrare foarte diferit de ordinea firească a lucrurilor, și pe o cale care va fi contrară planurilor omenești” (TM 300).

"Jones și Waggoner nu au afirmat că Sanctuarul nu se găsește în cer, ci doar au accentuat impactul pe care lucrarea lui Hristos în Locul Prea Sfânt trebuie să îl aibă asupra procesului de curățire și sfințire a inimii credincioșilor de pe Pământ" (pag.9, par. 6)

Foarte bine. Să accentuăm și noi impactul acesta, care a fost foarte neaccentuat mai bine de o sută de ani, dar care este vital pentru curățirea Sanctuarului Ceresc. Nici solii din 1888, nici eu și nici nu știu pe altcineva care să afirme că sanctuarul nu se găsește în cer,

sau că nu este ceresc. (Desmond Ford și Noua Teologie afirmă că doctrina sanctuarului nu reprezintă planul de mântuire, și deci trebuie să renunțăm la ea). Dar acest Sanctuar Ceresc este planul de mântuire în *realitate*, și nu ceremonial.

Noi am luat ceremonia de pe pământ și am transferat-o în cer. Am luat flanelograful de la grupa mică și încercăm să-i convingem pe maturi că așa arată realitatea. Pavel are dreptate. Trebuie să ne întoarcem la lapte (Evrei 5,11-14).

Vorbind despre cartea *Omega*, a lui Lewis Walton, și despre apostazia care se află în fața noastră, autorul afirmă:

"Punctele fierbinți care vor constitui miezul acestei apostazii sunt: atacul doctrinei fundamentale despre sanctuar; reinterpretarea judecării de cercetare; atacul îndreptat împotriva conducerii Bisericii; subminarea încrederii în Spiritul Profetic" (pag.9, par. 7)

Acesta este încă un exemplu de citire superficială. "Punctele fierbinți" pe care le prezintă autorul nu sunt citate de Walton în legătură cu Omega, ci cu Alfa, erezia panteistă care a zguduit biserica la începutul secolului. Eminențele din biserica noastră începuseră să creadă că Dumnezeu nu este o entitate (ca să

folosesc expresia lui Ellen White din 9T 68), ci puterea primordială care se află răspândită în tot ce este viu, de la firul de iarbă până la om. Sigur că această mentalitate ataca doctrina sanctuarului, deoarece ispășirea, ștergerea păcatelor, nu mai era necesară; iar judecata de cercetare este în esență o lucrare izbăvitoare. Deoarece încrederea în Spiritul Profetic fusese zguduită serios după Minneapolis (vezi *EGW 1888 Materials* vol. 2/803; vol. 3/1129; Letter 14-1889; 3SM 173 redată în *Păcatul cetății* la pag. 88) tocmai de unii frați cu răspundere, această neîncredere s-a întors acum împotriva conducătorilor, pe care Kellogg și cei din anturajul lui îi tratau cu dispreț. Aceasta era Alfa, un hristos interior, răspândit în toată natura.

Dar Walton vorbește altfel despre Omega:

Urmăriți simbolismul logic al celor două litere, având în comun cuprinsul aceluiaș alfabet, dar plasate la extremitățile opuse. Dacă alfa este o eroare privind rolul lui Hristos în mântuire, și dacă ea arată într-o direcție a alfabetului grecesc, ar fi posibil ca omega să fie o eroare privind lucrarea lui Hristos, dar în direcție opusă? Cu alte cuvinte, ar fi posibil ca omega ereziilor mortale să încerce să Îl așeze pe Hristos complet în afara omului, aducând confuzie asupra sfințirii, deoarece face mântuirea cu totul exterioară de experiența omului? (Lewis Walton, *Omega*, pag. 54).

Walton a văzut perfect. Este exact ce vrea autorul nostru să ne convingă, că Hristos nu poate locui în noi, și că lucrarea de mântuire se realizează din afară. Trăim

timpul despre care vorbea apostolul, când spunea că în zilele din urmă oamenii vor fi "iubitori de sine... având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea" (2Tim. 3,1-5). Dacă alungăm pe Duhul Sfânt din inima noastră, nu mai rămânem decât cu o formă de evlavie, deoarece El este puterea. Această tăgăduire a posibilității (sau intenției) Duhului Sfânt de a locui în noi a ajuns să fie publică, susținută chiar de bărbați din poporul nostru (bănuiesc că autorul este membru al bisericii noastre).

Martorul Credincios spune: "Iată, Eu stau la ușă și bat."

Omul răspunde: "Tu nu poți să intri, deoarece aceasta este panteism și yoga, iar eu sunt creștin."

Autorul nostru vrea să ne facă să credem că cele spuse de Martorul Credincios ar putea fi erezia Omega.

Eu cred că erezia Omega ar putea fi răspunsul omului.

Dumneavoastră unde stați?

"Lucrarea de față nu face decât să ridice câteva semne de întrebare la adresa așa-zisei lumini noi cuprinse în "Păcatul Cetății," pentru a ne convinge dacă nu cumva această lumină își are sursa într-un foc străin" (pag.9, par. 9)

"Când oamenii își închid ochii în fața luminii pe care Dumnezeu o trimite, vor respinge *cel mai clar* adevăr și vor crede *cele mai nebunești erori*... Dumnezeu a trimis poporului Său solie după solie și inima mea a fost zdrobită să văd pe cei despre care credeam că sunt învățați și

conduși de Dumnezeu, cum cad sub puterea fermecată a dușmanului, care i-a făcut să respingă adevărul prezent" (EGW 1888 Materials, 388-428).

"Prejudecățile și opiniile care au predominat la Minneapolis *n-au dispărut nicidecum*; semințele semănate acolo sunt gata să răsară la viață și să dea o recoltă bogată. Vârfurile au fost tăiate, dar rădăcinile n-au fost niciodată smulse, iar ele continuă să *otrăvească judecata*, să *pervertească percepția* și să *orbească înțelegerea* celor care *vin în contact cu solia și solii*... Necredința și-a făcut drum în rândurile noastre... Religia multora dintre noi va fi religia Israelului apostaziat, pentru că ei țin la calea lor și uită calea Domnului. Adevărata religie, singura religie a Bibliei, care propovăduiește iertarea doar prin meritele unui Mântuitor răstignit și înviat, care mărturisește neprihănirea prin credință în Fiul lui Dumnezeu, a fost disprețuită, vorbită de rău, ridiculizată și lepădată... Ce viitor ne așteaptă dacă nu reușim să ajungem la unitatea credinței?" (TM 467,468). Exact acesta pe care îl trăim acum.

"Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina tot pământul cu slava ei va fi numită lumină falsă de cei care refuză să înainteze în slava ei crescândă" (RH 27 mai 1890).

"În manifestarea puterii care va lumina pământul cu slava ei, oamenii vor vedea ceva care, în orbirea lor, li se va părea periculos, care le va trezi temeri, și se vor așeza împotriva ei. Deoarece Domnul nu lucrează conform cu ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării" (RH Extra, 22 dec.,1980).

Autorul articolului *Calea Yoga și Păcatul Cetății* avertizează biserica de pericolul imens (pag. 1, par. 5) care se ascunde "subtil" în cartea *Păcatul Cetății*. El spune mai mult decât clar că solia acestei cărți este de inspirație satanică.

Dacă este adevărat, dacă eu prezint *lucrarea lui Satana ca fiind lucrarea Duhului Sfânt*, mai este loc de întoarcere, mai este loc de pocăință. Și sunt dispus oricând să mă pocăiesc, dacă mi se dovedește eroarea pe baza Bibliei și a Spiritului Profetic, și nu pe baza minciunilor diavolului.

Dar dacă nu este adevărat, dacă solia este inspirată de Duhul Sfânt, iar *autorul o numește lucrarea lui Satana*, atunci situația în care se află - el și toți cei care cred ca el - este cu adevărat disperată, căci acesta este păcatul împotriva Duhului Sfânt.

Aceasta este, după părerea mea, dilema care se află în fața noastră, și față de care, mai curând sau mai târziu, va trebui să luăm o poziție.